

[Arne Larsen.]

ministeren at være opmærksom på disse problemer og foranledige disse i mine øjne overflødige projekteringsarbejder bragt til ophør snarest. I stedet for bør man gå efter de retningslinjer, som dette lovforslag for så vidt peger på: her er jo ikke tale om en indføring til City via Scandiagade, men måske ad en anden linje, som jeg i og for sig godt kunne ønske mig, at forslagsstillerne ville sige lidt nærmere om.

Det er rigtigt, som ministeren har påpeget, at der i § 3 i loven fra 1964 tales om Søringen. Den tror jeg nok tiden mere eller mindre er løbet fra, men jeg går da ikke ud fra, at vi ved i denne omgang at ændre § 3 med hensyn til Vestmotorvejens sydlige grens indføring dermed har sagt god for Søringen, for jeg må sige med det samme, at det har mit parti ikke.

Vi har efterhånden fået mange vejplaner og vejforslag. I forbindelse med udredningsarbejdet om Københavns universitets udflytning til Kalvebodkilen har en styringsgruppe ved hjælp af nogle eksperter også udarbejdet alternative forslag til vejplaner for det sydlige København og Amager. Der foreligger herefter en vejplan baseret på lov nr. 167 af 27. maj 1964; der er Vestamagergruppens vejplan af juli 1969, der er civilingeniør Jørgen Vedels vejplan af september 1969, og nu er der altså den alternative vejplan, som nylig er offentliggjort, fra styringsgruppen om Københavns universitets udflytning; de to sidste ligner hinanden en hel del. Mon ikke det snart var på tide, at alt dette vejplanarbejde blev standset, og at nogle ansvarlige personer satte sig hen og lavede det endegyldige vejplansforslag, som folkettinget så snarest muligt kunne få lov til at tage stilling til? Jeg tror, det efterhånden er påkrævet, for alt dette arbejde forsinker jo i allerhøjeste grad. Nu må man vel i vejdirektoratet og Københavns kommune efterhånden kunne nå til afklaring om alle disse spørgsmål. Jeg synes, det er nødvendigt, at vi snart kommer til de endelige afgørelser.

Med disse bemærkninger tilsiger jeg mit partis fulde støtte til lovforslaget.

Sigsgaard: Søringen har været nævnt i debatten her, og det er helt rimeligt. Jeg skal også for mit vedkommende sige, at jeg

på ingen måde kan tiltræde det forslag om en søring, der ligger på bordet, og som for tiden undersøges i trafikministeriet. Jeg vil ikke på forhånd sige noget om, at jeg kan tiltræde en anden linjeføring, en Forumlinjeføring eller noget i den retning; vi må selvfølgelig se på, hvad der kommer frem. Jeg tror imidlertid, at hvis der var noget mere forståelse for, hvor alvorlige støjplager og forureningsgener der følger med motorveje ind gennem byer, ville der være en chance for at undgå motorgader af den art, man for tiden planlægger.

Men i øvrigt må jeg som andre ordførere om det socialdemokratiske forslag sige, at det er et fornuftigt og et velmotiveret forslag, og at også VS kan tilslutte sig det. Dog vil jeg advare lidt imod det, hr. Arne Larsen var inde på, nemlig at det gennemføres uden udvalgsbehandling eller med en kort eller måske lidt overfladisk udvalgsbehandling. Det fremgik tydeligt, måske først og fremmest af hr. Bilgrav-Nielsens indlæg på det radikale venstres vegne, at det er meget kompliceret at snakke om disse store trafik anlæg, og at man skal drage en hel masse forskellige forhold ind i billedet. Jeg tror, at det er helt nødvendigt, at der bliver lejlighed til i et udvalg, selv om jeg desværre ikke selv kan være med, at overveje f. eks. alle de spørgsmål, som hr. Bilgrav-Nielsen rejste.

Jeg synes, det er naturligt, at man i dag stiller sig selv spørgsmålet: hvorfor er den linjeføring, der er fastlagt, og som nu foreslås ændret, egentlig blevet så dårlig? Hr. Arne Larsen var lidt inde på det. En anden ordfører sagde, at vi må erkende, at tiden er løbet fra den linjeføring, der i 1964 blev fastlagt. Det er efter min mening at slippe lidt for let om ved det. Det er nemlig ikke det, der er sagen. Man vidste udmærket godt, at der ville komme boligbebyggelse omkring den linjeføring, der blev fastlagt. Vejen ville komme til at løbe ind igennem en forholdsvis tæt boligbebyggelse og i det hele taget få et meget uheldigt forløb. Det var man udmærket klar over; der er ikke tale om boliger, der som en stor overraskelse er kommet dalende fra himlen ned. Man har vidst, hvordan det ville gå, og der var oven i købet folk — hr. Arne Larsen var en af dem — der i 1964 meget stærkt gjorde sig til talsmænd for at vælge en an-